# FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT NIAL FENNELLY

föredraget den 28 oktober 1999 *

1. Förevarande talan har väckts av Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av artikel 169 i EG-fördraget (nu artikel 226 EG) mot Storhertigdömet Luxemburg för att fastställa att denna stat har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte anta och/eller underrätta kommissionen om de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa kommissionens direktiv 95/30/EG av den 30 juni 1995 om anpassning, som en följd av nya teknologiska rön, av rådets direktiv 90/679/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agenser i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG, nedan kallat direktivet). [1] Kommissionen har även yrkat att domstolen skall förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

2. Enligt artikel 2.1 i direktivet skulle medlemsstaterna senast den 30 november 1996 vidta nödvändiga åtgärder för att införliva direktivet och genast underrätta kommissionen om dessa åtgärder. Eftersom Storhertigdömet Luxemburg inte hade underrättat kommissionen om åtgärder för införlivande, sände kommissionen den 30 maj 1997 en formell underrättelse till denna stat. Eftersom Storhertigdömet Luxemburg inte gav något officiellt svar på denna skrivelse riktade kommissionen den 22 december 1997 ett motiverat yttrande till denna stat. Storhertigdömet Luxemburg svarade genom skrivelser av den 25 mars 1998 och den 19 augusti 1998 kommissionen för det första att ett förslag till förordning om tillämpning av direktivet just hade förelagts Conseil d'Etat för yttrande och för det andra att den luxemburgska regeringen hade beslutat att göra ändringar i detta förslag. Eftersom kommissionen inte hade fått några andra officiella upplysningar om införlivande av direktivet, beslutade den att

* Originalspråk: engelska.

1 — EGT L 155, s. 41.

väcka förevarande talan den 2 februari 1999. Talan grundas inte enbart på Storhertigdömet Luxemburgs skyldigheter enligt artikel 2.1 i direktivet, utan även på artikel 5 i fördraget (nu artikel 10 EG) och på artikel 189 tredje stycket i fördraget (nu artikel 249 tredje stycket EG).

3. I sitt svaromål av den 27 april 1999 har Storhertigdömet Luxemburg, trots att det inte förnekar att det har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter, gjort gällande att förseningen berodde på att Storhertigdömet Luxemburg innehade ordförandeskapet i Europeiska unionens ministerråd under andra halvåret år 1997 och att denna stat, efter ordförandeskapet, har vidtagit alla lämpliga åtgärder för att säkerställa ett skyndsamt införlivande av direktivet. Storhertigdömet Luxemburg har anfört att kommissionens talan inom kort inte längre är nödvändig och har begärt att domstolen skall förklara det förevarande förfarandet vilande. Kommissionen har i sin replik av den 6 maj 1999 beaktat upplysningarna från Storhertigdömet Luxemburg, men har påpekat att det dittills inte hade vidtagits någon sådan införlivandeåtgärd. Följaktligen har kommissionen vidhållit sin talan.

4. Det framgår av domstolens rättspraxis att en medlemsstat inte kan åberopa interna administrativa svårigheter, inbegripet sådana som rör förberedelserna för ordförandeskapet i Europeiska unionens ministerråd, som grund för att inte uppfylla sin skyldighet enligt gemenskapsrätten att inom den föreskrivna fristen införliva ett direktiv med den nationella lagstiftningen. [2] Följaktligen skall kommissionens talan bifallas i den mån som den avser bristande införlivande av direktivet, utan att det är nödvändigt att pröva yrkandet om att underrättelse inte har skett. [3]

2 — Se bland annat dom av den 25 november 1998 i mål C-214/96, kommissionen mot Spanien (REG 1998, s. I-7661), punkt 18, och av den 14 september 1999 i mål C-401/98, kommissionen mot Grekland (REG 1999, s. I-5543), punkt 9.

3 — Se dom av den 21 september 1999 i mål C-362/98, kommissionen mot Italien (REG 1999, s. I-6299).

## Förslag till avgörande

5. Följaktligen föreslår jag att domstolen skall

1) fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa kommissionens direktiv 95/30/EG av den 30 juni 1995 om anpassning, som en följd av nya teknologiska rön, av rådets direktiv 90/679/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agenser i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG), samt

2) förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.